
[2012-11-RE](#)

CAUSA 2012-11-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 13-7-2012 relatiu al recurs d'empara 2012-11-RE

Número de registre 197-2012. Recurs d'empara

Aute del 13 de juliol del 2012

BOPA núm. 35, del 25 de juliol del 2012

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 d'abril del 2012, per la representació processal del Sr. Jordi Roig Cutillas, mitjançant el qual presenta un recurs d'empara contra la carta erròniament datada del 16 de febrer del 2012 i la carta del 23 de març del mateix any, ambdues del president del Tribunal de Corts, emeses en el marc de la causa TC-071-2/07, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en els seus vessants dels drets a un procés degut i a la prohibició de causar indefensió, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara, que dicti una sentència que declari la lesió dels drets fonamentals invocats i que anul·li les cartes objecte de recurs;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de l'11 de maig del 2012;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

El 8 de febrer del 2011, el Tribunal de Corts va dictar una sentència mitjançant la qual condemnava el Dr. Jordi Roig Cutillas, com a penalment responsable en concepte d'autor de 4 delictes majors d'abusos sexuals amb prevalença de situació a persones majors d'edat, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de 15 mesos de presó per cada un dels quatre delictes, és a dir, a 5 anys de presó, dels quals 2 i mig ferms i la resta condicional

qualificada a indemnitzar les víctimes en el termini màxim de 2 anys i mig, així com a una pena complementària d'inhabilitació per a l'exercici de la professió de metge durant un període de temps de 5 anys. També va ser condemnat per un únic delictes menor de falsedat d'un certificat inverteç, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de 4 mesos d'arrest condicional i a la pena de suspensió per a l'exercici de la medicina per un període temporal d'1 any.

Segon

En apel·lació, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va estimar parcialment el recurs interposat pel Dr. Jordi Roig Cutillas i va revocar parcialment la sentència del Tribunal de Corts en el sentit d'absoldre aquest acusat del delictes menor de falsedat d'un certificat inverteç i de reduir la pena de presó imposada pels 4 delictes majors d'abusos sexuals amb prevalença a la de 22 mesos i 15 dies, dels quals 12 mesos fermes i la resta condicional qualificada a indemnitzar les víctimes en el termini màxim de 2 anys, reduint la pena complementària d'inhabilitació per a la professió de metge al termini de 22 mesos i 15 dies.

Tercer

El 24 de febrer del 2012, la directora general de la CASS va adreçar una carta al president del Tribunal de Corts, Sr. Jean Marie Ferrandez, en què li demanava si les persones assegurades a la CASS tenien dret o no de rebre les prestacions de reemborsament per actes sanitaris que eventualment el Dr. Jordi Roig Cutillas pogués prestar fora del Principat.

Quart

Mitjançant una carta, signada per delegació per la magistrada, Sra. Concepció Baron Mora, el president del Tribunal de Corts, contestava declarant que considerava que "atesa la pèrdua de la condició de metge del condemnat Jordi ROIG CUTILLAS, l'abonament per la CASS de les despeses generades per aquest, –encara que fora de les fronteres del territori andorrà-, suposaria un frau a la Llei, que podria generar fins i tot responsabilitats" de la CASS.

Cinquè

El 8 de març del 2012, atès el contingut d'aquesta darrera carta i en defecte d'una altra via processal, el Dr. Jordi Roig Cutillas va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havien vulnerat els seus drets a un procés degut i a no patir cap situació d'indefensió.

Sisè

El 23 de març del 2012, el president del Tribunal de Corts, mitjançant carta, va fer saber al Dr. Jordi Roig Cutillas que la seva resposta era un aclariment donat a la CASS després de la seva petició en relació amb les conseqüències d'una condemna penal. Segons el president del Tribunal de Corts la carta impugnada tenia una finalitat informativa.

Setè

El 17 d'abril del 2012, la representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas va presentar un recurs d'empara contra la carta, erròniament datada del 16 de febrer del 2012, i la carta del 23 de març del

mateix any, ambdues del president del Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en els seus vessants dels drets a un procés degut i a la prohibició de causar indefensió, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Segons el parer d'aquesta part s'acompleixen tots els requisits formals per presentar un recurs d'empara que s'interposa concretament en el decurs del procediment judicial TC-071-2/07, actualment en tràmit d'execució, després d'haver al·legat la vulneració davant l'òrgan judicial ordinari en temps i forma adients.

Pel que fa al fons de l'assumpte, la part recurrent considera que no s'hagués hagut de contestar la carta de la CASS mitjançant una altra carta, sinó que d'acord amb la legislació vigent, el president del Tribunal de Corts hagués hagut de donar audiència a la part interessada i, una vegada compareguda i escoltada, efectuar un pronunciament a través d'una resolució judicial susceptible de recurs.

Efectivament, la resposta del president del Tribunal de Corts no és un aclariment exclusivament informatiu, sinó que conté la qualificació jurídica d'un fet amb transcendència en els efectes que cal deduir del mateix, aquests efectes serien que podria "generar fins i tots responsabilitats" de la CASS. Per tant, el Tribunal de Corts realitza una interpretació de la seva sentència, derivant-li uns efectes discutibles. Si hi ha més d'una interpretació possible, cosa que es desprèn de la petició de la CASS, és que es tracta d'una resolució en la qual el recurrent no ha pogut intervenir, tot i que l'afecta directament.

Després de citar la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb el dret a un procés degut, conclou que aquest dret es projecta igualment en la fase d'execució de les resolucions judicials i que s'ha produït la vulneració d'aquest dret pel fet d'haver dictat una resolució judicial sense l'audiència prèvia de la persona afectada. Per tant, s'ha causat indefensió al recurrent. Afegeix que, el dret al procés degut s'ha de posar en relació amb una interpretació pro constitutionem, i si s'ha considerat anteriorment que cal aplicar el principi d'audiència i el principi de contradicció de l'interessat tot i no estar previst de manera expressa (sentència del 2 d'octubre de 1998, recaiguda en la causa 98-2-RE), amb més motiu s'ha d'arribar a la mateixa conclusió en el marc d'un procediment que s'ha resolt via epistolar.

Finalment, destaca que la competència per resoldre les qüestions relatives a les prestacions de reemborsament derivades d'actes mèdics correspon a la CASS, es tracta d'un dret dels assegurats, regulat a la Llei de la Seguretat Social. Per tant, en primer lloc, la CASS ha d'exercir les seves competències i no delegar-les als tribunals penals; en segon lloc, la procedència o no de satisfer una demanda de prestació de reemborsament s'ha d'examinar a la llum dels articles 133 i següents de la Llei de la Seguretat Social; i, en tercer lloc, en cas de divergència respecte de la normativa, aquesta està atribuïda a la jurisdicció administrativa. Aquesta part, conclou, en definitiva, que el pronunciament contingut en la carta adreçada a la CASS objecte d'impugnació vulnera igualment el dret a un procés degut, en haver estat dictat per una jurisdicció no competent *ratione materiae*.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara, que dicti una sentència que declari la lesió dels drets fonamentals invocats i que anul·li les cartes objecte de recurs.

Vuitè

L'11 de maig del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a

tràmit d'aquest recurs d'empara.

En primer lloc, manifesta que, contràriament al parer del recurrent, considera com ho declara el president del Tribunal de Corts, que les cartes objecte de controvèrsia no gaudeixen de cap dels atributs o de la força de les resolucions judicials. En aquest sentit, cita les disposicions dels articles 17 i 18 de la Llei qualificada de la Justícia, els continguts dels quals posen de relleu que les cartes esmentades no tenen, ni poden tenir el caràcter o la condició d'una resolució judicial.

Per consegüent, les al·legacions fonamentades en una eventual vulneració de l'article 10 de la Constitució no poden prosperar, ja que es basen en una premissa incerta i no fonamentada.

En segon lloc, el Dr. Jordi Roig Cutillas no aconsegueix el criteri de legitimació activa establert per l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ja que la seva persona no s'identifica amb el subjecte afectat pel contingut de les cartes en qüestió. Si de cas, només podrien afectar de forma eventual i suposada a terceres persones que pretenguessin el reemborsament per part de la CASS dels actes mèdics prestats pel recurrent a l'estranger.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que inadmeti a tràmit aquesta causa per manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

La representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas sol·licita l'empara del Tribunal Constitucional per tal que declari vulnerat el seu dret fonamental a la jurisdicció (en els seus vessants del dret a un procés degut i del dret a la interdicció de la indefensió) "anul·lant la carta del President del M. I. Tribunal de Corts dirigida a la Directora general de la CASS."

La pretensió d'empara requereix per poder ser admesa un examen previ dels seus elements subjectius, objectius i formals.

Abans de res, cal fixar-se en les persones. La carta de consulta està firmada per la directora general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, Sra. Joaquina Sol Ordis. Aquesta persona no ha estat part en el procés penal contra el Dr. Jordi Roig Cutillas.

Certament, la carta va dirigida al president del Tribunal de Corts, Sr. Jean Marie Ferrandez, però no al tribunal jutjador. Aquest no va exercir jurisdicció, ni va seure en la formació del Tribunal de Corts en el judici al Dr. Jordi Roig Cutillas.

Altres persones afectades directes pel contingut de la carta, serien els pacients que podrien haver sol·licitat de la CASS el reembors de les despeses mèdiques generades per la consulta amb el Dr. Jordi Roig Cutillas, fora del territori d'Andorra. S'ignora quines són aquestes persones. També resulta indirectament afectat el recurrent mateix, perquè pot veure's privat d'uns honoraris, per actes mèdics que potser no podia, ni devia realitzar.

Quant a l'objecte de la carta és sol·licitar un parer del president ("voldríem conèixer la vostra opinió") sobre si, en el supòsit que el Dr. Jordi Roig Cutillas exercís la professió (s'entén dins el període d'inhabilitació) fora del territori andorrà, s'haurien de considerar els seus honoraris mèdics dins de l'àmbit d'assegurament de la CASS.

El parer del president és que com que el Dr. Jordi Roig Cutillas va ser condemnat a la pèrdua de la seva condició de metge (sic) l'abonament per part de la CASS suposaria un frau de llei "que podria generar fins i tot responsabilitats" d'aquesta entitat. Aquest escrit està firmat per delegació per la magistrada Sra. Concepció Baron Mora, que sí va fer part de la formació que va condemnar el Dr. Jordi Roig Cutillas en el Tribunal de Corts.

Des d'una perspectiva formal és clar que el parer del president, Sr. Jean Marie Ferrandez, fins i tot amb la signatura "per delegació" de la magistrada, Sra. Concepció Baron Mora, no és vinculant en dret ni a la CASS, ni al recurrent, ni al tribunal sentenciador. És més, la resposta donada a la directora de la CASS –sigui quin sigui el judici que es pugui formar en ella- no té forma ni caràcter jurisdiccional; no és un acte processal, i encara menys una resolució judicial de les que s'adopten en providència, aute o sentència. Per això mateix tampoc s'ha d'interposar contra ella cap recurs en sentit estricte.

Així mateix, s'ignora si la CASS, en definitiva, ha denegat el reembors de les despeses mèdiques en els casos contemplats; també s'ignora, si s'escau, si la denegació va ser, ferma o ha estat recorreguda pels beneficiaris directes de l'assegurança de la CASS. No consta, tampoc, si s'ha notificat al Dr. Jordi Roig Cutillas aquest procediment, en el qual podria ser una persona interessada, ni tampoc per quina via li van arribar les cartes creuades entre la CASS i el president del Tribunal de Corts.

Allò que sí es pot saber amb seguretat, és que no s'ha suscitat formalment un procés d'execució de la condemna penal ni tampoc s'ha pogut pronunciar, com resulta obvi, el Tribunal Superior de Justícia, perquè no s'ha iniciat cap acció o cap recurs davant seu. El Dr. Jordi Roig Cutillas pot suscitar davant el tribunal sentenciador les qüestions d'execució que consideri oportunes, incloses aquelles que siguin relatives als possibles límits territorials de la inhabilitació en l'exercici de la seva professió de metge. També podria demanar a la CASS la notificació personal dels procediments amb assegurats, en els quals pugui resultar perjudicat. Tot això abans de poder al·legar amb èxit una indefensió o una vulneració del procés degut en l'execució de la sentència penal.

Vist això ha de tenir-se en compte que, segons l'article 85 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal, el recurs d'empara "s'interposa enfront sentències desestimatòries de la demanda dictades en última instància per la jurisdicció ordinària"; que segons l'article 87 de la mateixa Llei "estan legitimats per interposar recurs d'empara qui hagin estat part demandant o coadjuvant d'aquesta en el procés referir a l'article anterior"; i finalment l'article 94.1 diu que "si es produeix vulneració d'algun dels drets recollits en el article 10 de la Constitució en el decurs d'un procediment judicial o prejudicial, el subjecte afectat ha d'al·legar aquesta lesió en defensa del seu dret davant l'òrgan judicial ordinari pels mitjans i recurs que la legislació estableixi". No s'ha acomplert cap d'aquests requisits legals.

En resum, examinats els elements subjectius, objectius i formals concurrents no es planteja un problema jurídic susceptible d'empara constitucional, motiu pel qual no és procedent admetre a tràmit aquest recurs d'empara.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2012-11-RE interposat per la representació processal del

Dr. Jordi Roig Cutillas contra la carta erròniament datada del 16 de febrer del 2012 i la carta del 23 de març del mateix any, ambdues del president del Tribunal de Corts.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de juliol del 2012.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Carles Viver Pi-Sunyer Laurence Burgorgue-Larsen

Magistrat

Magistrada